

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΝΔΡΑ

STATUS

№1041-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ '96

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΥΓΗ Α.Ε.

Κώστας
Σημίτης
ο άντρας της χρονιάς

FROM : LIBERIS S.A. STATUS

PHONE NO. : 1

Oct. 30 2000 02:35AM P1

άνθρωπο με τη φωνή της συνείδησής του».

Δίνοντας την εντύπωση ότι είναι νεότερος (είναι 41 χρόνων), ντυμένος με άνετα μπλουζάκια στις ανεπίσημες εμφανίσεις του, αγαπά το καλό φαγητό, σε καλά εστιατόρια, κοντά στη θάλασσα. Είναι από τους τακτικούς του εσπαστορείου «Ιβάκη» της Βουλιαγμένης.

Γιος του σπουδαίου γιατρού καρδιολόγου Κωνσταντίνου Σαμαρά - που πέθανε πρόσφατα - και της Λένας Ζάννα, εγγονής της Πηνελόπης Δέλτα, γεννήθηκε εκεί που σήμερα στεγάζεται το Μουσείο Μπενάκη, στα σπίτι της μητέρας του.

Αδελφή του πατέρα του είναι η σύζυγος του Πάγκου Πεσμαζόγλου, Μιράντα. Θείος του ήταν ο Παύλος Ζάννας που τόσο σημαντικό ρόλο είχε παίξει, εκτός των άλλων, και στη «Διαμνησίτι».

Μέσα σε ένα τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον γαλουχήθηκε ο Αντώνης Σαμαράς και φυσικό είναι να έχει ξεχτήσει τις επιρροές του.

Μένει στην Κηφισιά, στο πατρικό σπίτι της γυναικάς του και έχει το γραφείο του στην Αθήνα, στην οδό Ακαδημίας. Φυσικά και στην Καλαμάτα έχει γραφείο, ως γνήσιος τοπικιστής Μεσοσηνίου! Τις... σωβινιστικές του τάσεις τις επιδεικνύει και στις προσημειώσεις του. Έχει πει πως στο πρόσωπο του Κώστα Σημίτη βλέπει τον αυριανό ηγέτη ενός σοσιαλδημοκρατικού κόμματος: «άνθρωπος σοβαρός, μετρημένος, μορφωμένος, αλλά θα του ήταν πολύ δύσκολο να ανταγωνισθεί στο μπαλκόνι τον Γεννημάτα»! (Είδατε η αλληλεγγύη των Μεσοσηνίων που λέγαμε;

Εκείνο που εντυπωσιάζει στον Σαμαρά, όταν τον πρωτοσυναντήσει κανείς, είναι το ύψος του. (Να και κάτι κοινό με τον ασχηγό!). Απλώς, οικείος, είναι ιδιαίτερα εγκάρδιος στις επαφές του με τον κόσμο. Δεν «διαφεμιζέει» τις οικογενειακές του καταβολές γιατί, όπως λέει, θέλει να είναι αυτόφωτος.

Στη Μεσοσημία τον φωνάζουν όλοι

«Αντώνη», έχει ζυμωθεί με τον κόσμο στους σεισμούς, στην ποδοσφαιρική ομάδα. Στο γάμο του, που φυσικά έγινε εκεί, ήταν όλοι καλεσμένοι και το γλέντησαν!

Νέος υπήρξε ντράμερ σε αρχήστρα, αλλά και πουλούσε μπισκότα, θγαίνοντας από το πρωί στους δρόμους! Δούλευε για την «Αλλατίνη» (την εταιρεία που είχε η οικογένεια του κ. Στεφανου Μένου) με περιοχή δράσης τη Φιλαδέλφεια, το Μοσχάτο, τα Σεπόλια.

Προτού παντρευτεί ήταν μεγάλος γλεντιζές κι ήταν γνωστός στα στεκία της νύχτας. Τόσο γνωστός που βάφτισε και το παιδί του Μανώλη Μητσιά!

Όταν σε συνέντευξή του παρατηρήθηκε ότι δεν φημίζεται για παρατηρήθηκε ότι δεν φημίζεται για φιλότεχνος, απάντησε: «Άλλο να σ' αρέσει η Τέχνη κι άλλο να τη... δεξιώνεσαι!»

Είναι ο Αντώνης Σαμαράς ένας αυριανός πρωθυπουργός; Ο καιρός θα το δείξει. Εκείνος καλλιεργεί, πάντως, το Image του μεθοδικά, προωθεί τις θέσεις του και όταν του απευθύνουν σχετική ερώτηση απαντά: «Πρωθυπουργός γίνεται με βουλειά, υπομονή και σεβασμό στις αρχές του κόσμου»!

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

(Βουλευτής, μέλος του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ)

Η «ήρσημη δύναμη» της ελληνικής πολιτικής σκηνής

Φίλοι του - κι αυτό έχει σημασία - λένε πως ο Κώστας Σημίτης είναι δειλός, άτελμος και, κατά συνέπεια, δεν είναι ηγέτης.

Πόσο δειλός, όμως, και πόσο άτελμος μπορεί να χαρακτηριστεί ένας άνθρωπος με το παρελθόν και το παρόν του Κώστα Σημίτη;

Ίσως - αν ξεφύγουμε από τα ελληνικά πρότυπα, που θέλουν τον πολιτικό πανηγυριτζή - να λέγαμε ότι ο Κώστας Σημίτης είναι μια «ήρσημη δύναμη», που προωθεί το Image της μέσα από την επιστημονική σκέψη, κι όχι την ευτάρειακή προβολή.

Χαρακτηριστικό είναι πως στο γραφείο του, στην οδό Ακαδημίας 35, η ταμπέλα απ' έξω δεν γράφει ούτε βουλευτής, ούτε πρόην υπουργός. Γράφει απλά: Κώστας Σημίτης - καθηγητής. Κι αυτό είναι μια ένδειξη για το πόση σημασία δίνει ο ίδιος στην επιστημονική

του ιδιοσημία.

Τον έχουν αποκαλέσει «Ευρωπαϊκό», «Ελληνα Μισέλ Ροκάρ». Και δεν έχουν άδικο. Ο Κώστας Σημίτης είναι ευρωπαϊστής και φίλος του Ροκάρ. Το πρώτο το πλήρωσε με εξαναγκασμό σε παραίτηση - τον Ιούνιο του 1979 - από το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, μετά το θόρυβο που προ-

«Ο Κώστας Σημίτης υπογραμμίζει ότι όλοι θα γίνουμε πνευματικά φτωχότεροι, αν προσκυνάμε το παρελθόν αντί να διαμορφώνουμε το μέλλον»

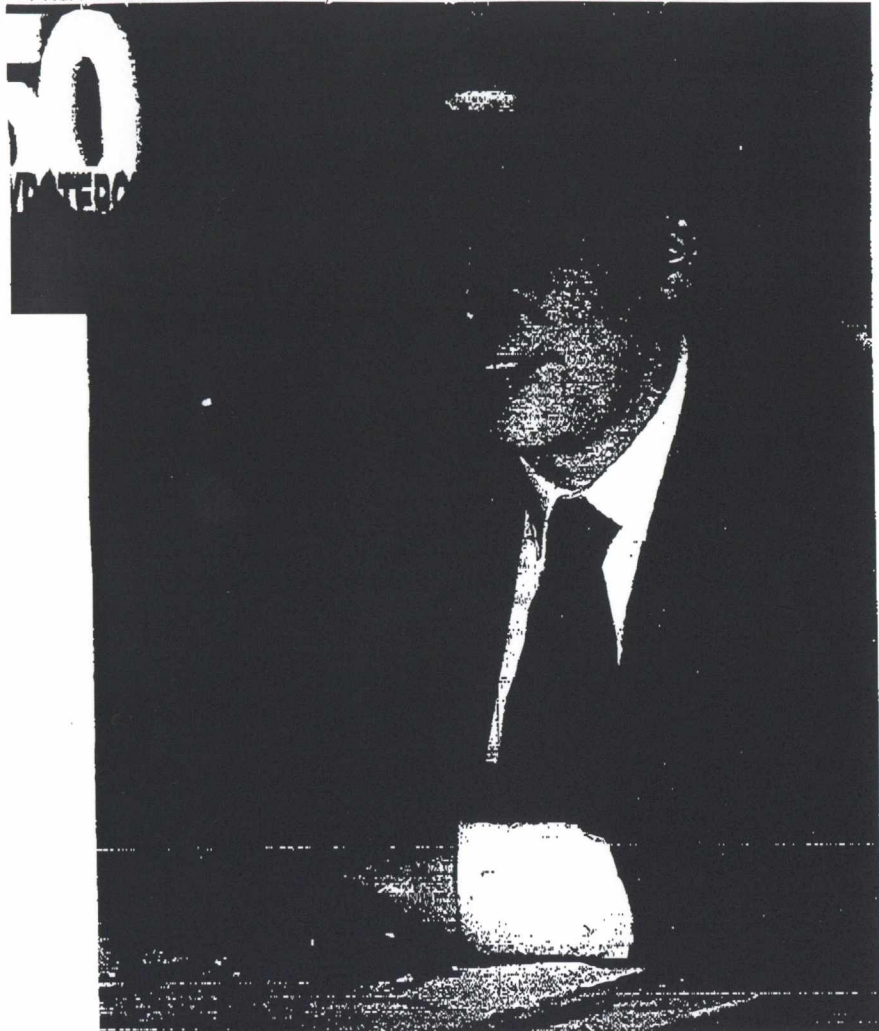
κλήθηκε τότε από μια απόφαση δικής του επιμέλειας που έλεγε «Όχι στην Ευρώπη των μονοπωλίων - Ναι στην Ευρώπη των λαών».

Βλέπεται, τότε ήταν για το ΠΑΣΟΚ η εποχή του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο».

Όσον αφορά τον Ροκάρ, ο Κ.Σ. είναι αυτός που προλογίζει το βιβλίο του «Οι κανόνες του παιχνιδιού» σπικελληνική του έκδοση, που κυκλοφορεί αστό τον καιρό. Έχει, μάλιστα, καλέσει και τον ίδιο τον Ροκάρ να επισκεφθεί την Ελλάδα, πριν από τις γαλλικές προεδρικές εκλογές.

Συνετός πολιτικός, με σοβαρές κινήσεις, βρίσκεται σταθερά στις πρώτες θέσεις δημοτικότητας των Ελλήνων πολιτικών. Κυρίως, είναι σεβαστός από τους αντιπάλους του. Στα θετικά του εγγράφεται και η θητεία του στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (1985-'87) όταν χάραξε ένα σταθεροποιητικό πρόγραμμα που διεκόπη τη στιγμή ακριβώς που είχε αρχίσει να αποδίδει καρπούς.

Ο Κώστας Σημίτης, δεν ανήκει στα αγαπημένα παιδιά της ηγεσίας. Από τον ίδιο τον πολιτικό του χώρο πολυμήθηκε στις τελευταίες εκλογικές ανσμετρήσεις, όταν ήταν υποψήφιος της Α' Πειραιώς, πράγμα που έκανε το Γιάννο Γεννημάτα να κατέβει στον Πειραιά και να του συμπαρασταθεί.

Ο Ο.Κ. Σημίτης, συνεπὶς πολιτικός, με αυθαίρετα κινήματα, είναι παλιός εκδότης από τους αντιπάλους του.

Ακόμη και κάποια βιβλία του προκαλούν αντιδράσεις στο ΠΑΣΟΚ, όπως, π.χ., το βιβλίο του «Η δομική αντιπολίτευση», όπου μιλούσε για μια συγκροτημένη αντιπολίτευση κι όχι μια αντιπολίτευση απλής διαμαρτυρίας.

Ο ίδιος έχει πει ότι είναι άνθρωπος που εκφράζει τη γνώμη του πολύ έντονα, κι αυτό έχει ένα κόστος στιγμιαίο. Μακροπρόθεσμα ωφελεί. Τον φέρουν κύριο εκφραστή των «κεντροδεξιών» σεναρίων, που ο ίδιος έχει δειλώσει ότι δεν τον αφορούν. Πιστεύει, όπως λέει, στην αποκέντρωση, στην ανανέωση των στελεχών των κομμάτων, στη διασύνδεσή τους με την κοινωνία και στις συλλογικές διαδικασίες.

Έχει σταθερά προσηλωμένο το βλέμμα του στο μέλλον και έχει πει: «Δεν βοηθά σε τίποτα το επιχείρημα ότι εμείς χιζάμε Παρθενώνες όταν οι άλλοι ήταν σε άγρια κατάσταση. Κι η Ελλάδα ήταν σε άγρια κατάσταση όταν οι Αιγύπτιοι έχτιζαν τις πρώτες πυραμίδες. Όλοι θα γίνουμε πνευματικά

φτωχότεροι αν προσκυνάμε το παρελθόν, αντί να διαμορφώνουμε το μέλλον».

Οι επιθεσίες τον διασκεδάζουν και λέει ότι είναι αναπόφευκτες, ενώ επιβεβαιώνουν το ότι πορεύεται σωστά. Και ευτοχαρακτηριζόμενος, δηλώνει ότι θα ήθελε να είναι λιγότερο συναισθηματικός.

Ελάχιστα έως καθόλου ο Κώστας Σημίτης, αφήνει να φανεί το παρελθόν και οι καταβολές του. Πόσοι - επί παραδείγματι - ξέρουν ότι ο Κώστας Σημίτης είναι ο μόνος από την περιφέρεια «Δημοκρατική Άμυνα» που παραμένει στο ΠΑΣΟΚ; Υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη της «Δημοκρατικής Άμυνας» και όταν το 1975 διεγράφη η «Δ.Α.» από το ΠΑΣΟΚ, ο Κ.Σ. δεν διεγράφη. Επίσης, είναι από τα ιδρυτικά μέλη του «Ομίλου Α. Παπαναστασίου» (1964), που συγκεντρώνει εκλεκτά μέλη κι είχε δίωσι στις αρχές της δεκαετίας του '60 έντονα το παρών στα κοινωνικά και μορφωτικά πράγματα της χώρας.

Την 21η.4.1967 στο σπίτι του Κώστα Σημίτη, έγινε η συνάντηση του Σ. Καραγιώργα, του Β. Φίλια, του Παπασηλιόπουλου, όπου αποφασίστηκε η ίδρυση της «Δημοκρατικής Άμυνας» από τα μέλη του «Ομίλου Α. Παπαναστασίου» και τα μέλη των Δημοκρατικών Συνδέσμων που είχε οργανώσει ο Ανδρέας Παπανδρέου. Ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν παρέστη, γιατί είχε συλληφθεί.

Το 1969 διέφυγε με πλαστό διαβατήριο στη Γερμανία. Στην Ελλάδα επέστρεψε τον Αύγουστο του 1974. Ωστόσο, είχε παραπεμφθεί στο Στρατοδικείο για απόπειρα εμπρησμού(!) και κατοχή εκρηκτικών υλών. Από το 1970, ήταν μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΚ, στο οποίο είχε οργανωθεί παράλληλα με τη συμμετοχή του στη «Δημοκρατική Άμυνα».

Ο Κώστας Σημίτης, γεννήθηκε το 1936, στον Πειραιά. Ο πατέρας του ήταν διαπρεπής δικηγόρος. Καθηγητής της ΑΣΟΕΕ, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά από το 1925-'41, ενεργό στέλεχος της Εθνικής Αντίστασης κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Το όνομα του πατέρα του, Γεωργίου Σημίτη, φέρει σήμερα οδός του Πειραιά. Τη Νομική ακολούθησαν κι οι δύο του γιοι., ο Κώστας κι ο Σπύρος, με εξαιρετική επιτυχία κι οι δυο.

Ο Κώστας Σημίτης, μεγάλωσε στην Αθήνα, στην οδό Αγίου Μελετίου και ήταν μαθητής του Πειραματικού Σχολείου. Στα 18 του χρόνια φεύγει για σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μάρμπουργκ στη Γερμανία. 23 ετών γίνεται διδάκτορας. Το 1970 διδάσκει και υπηγητής στο Πανεπιστήμιο της Κωνσταντίας. Ένα χρόνο αργότερα και ως το 1975 διδάσκει ως καθηγητής του Εμπορικού και Αστικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Γκίσεν.

Σπουδές έκανε και στο («London School of Economics») στα Οικονομικά. Στην πολιτική επιστήμη εκπαιδεύτηκε παρακολουθώντας σεμινάρια του Βόλφγκανγκ Άμπεντροπ του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας.

Στη Γερμανία εξέδωσε και δύο βιβλία, στη γερμανική γλώσσα «Χρηστά ήθη και δημόσια τάξη» (1959) και «Προστασία του καταναλωτή» (1976). Το πιο πρόσφατο βιβλίο του, στα ελληνικά, είναι το «Προτάσεις για μια άλλη πολιτική» (1992).

Βουλευτής εκλέχτηκε για πρώτη φορά το 1985 (Α΄ Πειραιά) και μετά στις εκλογικές αναμετρήσεις του 1988 και

1990. Υπουργός ήταν το 1981-85 (Γεωργίας), το 1985-'87 (Εθνικής Οικονομίας) το Νοέμβριο του 1988 επί Οικουμενικής Κυβέρνησης (Παιδείας). Σήμερα, είναι καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου (από το 1977), βουλευτής, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ. Θεωρείται, δε, ο πνευματικός πατέρας του Ομίλου Προβληματισμού για τον Εκαυχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ). Ο όμιλος αυτός ιδρύθηκε το 1991 και έχει πανελλαδική δικτύωση.

Του αρέσει και εργάζεται στο γραφείο του της οδού Ακαδημίας 36, με το οποίο αισθάνεται συναισθηματικά δεμένος, γιατί εδώ ξεκίνησε τη δικηγόρια, δουλεύοντας κοντά στον πατέρα του και εδώ έγραψε τα περισσότερα βιβλία του.

Ξεκινά τη μέρα του με σουηδική γυμναστική, αγαπά τον κινηματογράφο και την καλή μουσική (είναι από τους τακτικούς του Μεγάρου Μουσικής) διαβάσει πολύ και χαιρέται τη συντροφιά καλών φίλων. Τον ξεκουράζουν οι περιπάτοι στην εξοχή και συνηθίζει να «δραπαιεύει» στο εξοχικό του, στους Αγίους Θεοδώρους της Κορινθίας. Κολυμπά μετά μανίας κι έχει ένα χιούμορ που δεν το σκιάζει η επιστημονική σκέψη.

Από το 1984 είναι παντρεμένος με τη Δάφνη Αρκαδίου. Έχει δύο κόρες: τη Μαρλένα, που σπούδασε πολιτικές επιστήμες στο Κολούμπια της Ν. Υόρκης και τη Θιόνα, με σπουδές στην ιστορία Τέχνης, στο Παρίσι. Μένει σ' ένα ρετιρέ της οδού Αναγνωστοπούλου στην Αθήνα, πολύ κοντά στο αγαπημένο του γραφείο της οδού Ακαδημίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος και εκδότης της Ε.Ι.Ε.Σ.Α.).

«Ο άνθρωπος που αποκάλεσε το σπιτάκι Κοσκωτά»

Κάνεις απ' όσους γνωρίζουν προσωπικά και συνεργάζονται με τον εκδότη της «Ελευθεροτυπίας» και πρόεδρο της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών Κ. Τεγόπουλο δεν τον αποκαλεί Χρήστο. Είναι ο Κίτσος. Γεννημένος στα Τρίκαλα το 1920,

είχε κλίση στον έντυπο λόγο από μικρός. Τα βιβλία και οι εφημερίδες ήταν η αδυναμία του.

Πέρασε απ' όλα, για να φτάσει και στον ηλεκτρονικό τύπο ως μέτοχος του Mega Channel, ενώ πάντα στα σχέδιά του είναι η δημιουργία ενός καναλιού με ενημερωτικό χαρακτήρα. Το μακροχρόνιο πέρασμά του από τα έντυπα τον έχει κάνει ιδιαίτερα γνωστό στο χώρο, και πολλοί θυμούνται τα πρώτα θήματά του.

Τον χαρακτηρίζουν πολύπλευρο και πολυμήχανο άτομο, που δεν εντυπωσιάζει μεν από την πρώτη γνωριμία, αλλά στη συνέχεια αποκαλύπτει έναν ανήσυχου χαρακτήρα. Χαρακτηριστικό του το ακειντό βλέμμα.

Τέλη της δεκαετίας του '50 εμφανίζεται ως δοκιμας συντάκτης στην «Αυγή», με αρχισυντάκτη τον Τάσο Χαϊνόγλου ο οποίος μάλιστα του ανέθεσε κι ένα «καυτό ρεπορτάζ». Να πένε με ένα συνάδελφό του στο κέντρο «Μάυρος Γάτος» στο Φάληρο και να γράφουν εντυπώσεις από τους άνδρες του θού στόλου που σύχναζαν εκεί. Φυσικά, δεν αργεί να εγκαταλείψει, ανικανοποίητος, την «Αυγή».

Το 1965 είναι ο εκδότης της εφημερίδας «Ελεύθερος Τύπος», με διευθυντή τον Χρήστο Καθαράκη και αρχισυντάκτη τον Χαρίλαο Μάνο. Εκεί κάνει το ντεμπούτο του ως δημοσιογράφος και ο Διονύσης Σαββόπουλος, όπως και η στιχουργός Σάβια Τσώτου. Η εφημερίδα πολύ γρήγορα έκλεισε. Η κυκλοφορία ήταν μικρή και η εποχή νεμάτη πολιτικά προβλήματα.

Η μεγάλη επιτυχία του Κίτσου Τεγόπουλου, που του απέφερε και τα χρήματα για τις μετέπειτα εκδοτικές του επιχειρήσεις, ήταν η έκδοση της Εγκυκλοπαίδειας «Δομή», της πρώτης εγχρωμης εγκυκλοπαίδειας - μια επανάσταση για τις «σκυθρωπές» ως τότε σχετικές εκδόσεις. Με τη «Δομή», καθώς και με μια σειρά άλλων εκδόσεων που κυκλοφόρησαν σε τεύχη και με δόσεις, αλλά με μεγάλη επιτυχία, ο Τεγόπουλος με τον φυτράκη, κατακτούν το χώρο. Ο Κ. Τεγόπουλος άρχισε να κυκλοφορεί στον αγαπημένο του χώρο των εντύπων ως πλανόδιος πλασαίεθ βιβλίων!

Οι ταλαιπωρίες της εποχής απαιτούσαν αγώνα επιβίωσης. Παλαιός ΕΑΜίτης, με συμμετοχή στην Εθνική Αντίσταση, δικάστηκε και εξορίστηκε στη Γυάρο, ζώντας όλες τις συνέπειες του εμφύλιου.

Το 1975 έγινε η μεγάλη απεργία των δημοσιογράφων. Οι εργαζόμενοι στον τύπο κυκλοφόρησαν και εφημερίδα δι-

κή τους, σαν απάντηση στους εκδότες, την «Αδέσμευτη Γνώμη», με διευθυντή τον Κώστα Νίτσο και τον Αλέκο Φιλιππόπουλο. Η εφημερίδα αυτή κυκλοφόρησε για ένα μόνο φύλλο, αλλά ήταν η αφορμή για τη γέννηση της «Ελευθεροτυπίας» δύο μήνες μετά. Στην απεργία, ο Κ. Τεγόπουλος είχε βοηθήσει για την έκδοση της «Α.Γ.» προσφέροντας χαρτί και άλλη υλική βοήθεια, διακριτικά, χωρίς να εμφανισθεί στο προσκήνιο.

Στις 19.12.75 συντάσσεται συμφωνητικό μεταξύ του Χρήστου Κ. Τεγόπουλου και του Χρήστου Β. Σιαμαντά, εκπροσώπου της «Χ.Κ. Τεγοπούλου Α.Ε.», και του Αλέκου Φιλιππόπουλου, διευθυντή της εφημερίδας, για την έκδοση εφημερίδας νέου τύπου της «Ελευθεροτυπίας»: όπως γράφει το σχετικό συμφωνητικό. Το «νέου τύπου» σήμαινε ότι οι συντάκτες που προσλήφθηκαν, τότε, θα ήταν ταυτόχρονα και συμμετοχοί στην έκδοση.

Η συμφωνία αυτή δεν ίσχυσε για πολύ καιρό, και μετά από λίγα χρόνια αποχώρησαν ο Αλέκος Φιλιππόπουλος και ο Χ. Σιαμαντάς που επανέκδωσε τη «Μεσημερινή». Ο τίτλος «Ελευθεροτυπία» προέρχεται από ομώνυμο πε-

Ο κ. Χρ. Τεγόπουλος με τον «Ελευθεροτυπία».

ριοδικό που εξέδιδε ο Α. Φιλιππόπουλος και είχε χαρακτήρα ενημερωτικό για τα συμβαίνοντα στο δημοσιογραφικό χώρο. Στη συνέχεια εκδόθηκε η «Πρωινή Ε» (πρωινό φύλλο) χωρίς ιδιαίτερο επιτυχίο οπότε έκλεισε. Η